

➤ posao nije samo posao, nego i način na koji se odnosimo prema štićenici-ma. Važna je i boja glasa i to kako liječnik prilazi nemoćnoj osobi.

Skrb za starije osobe Ankina je davna želja kao i povratak u Hrvatsku iz koje je otišla sa osamnaest godina. Svoju uštedevinu uložila je u domove u Zagrebu i Lovranu, kupila vrhunsku medicinsku opremu, te ponudila pristup korisnicima jednak njemačkim standardima. Osim profesionalnoga dijela, treba zadovoljiti i emocionalne potrebe štićenika. U skladu s time nedavno je otvorila i sanatorij u kojemu stručno osoblje skrbi za bolesnike oboljele od Alzheimerove i Parkinsonove bolesti, senilnih stanja, ograničene pokretljivosti i postkliničkih stanja, gdje se liječenje provodi isključivo uz strogi nadzor. To nije nimalo lagan posao, i čovjek se često nađe na prekretnici, pita se treba li nastaviti ili odustati. Svjedoči o tomu i Anka Veit, no kaže kako je pri tome uvijek vodi njezin unutarnji glas.

- To je posao koji treba raditi s ljubavlju, i ako mi u sebi nemamo taj

toga bi čovjek trebao potražiti rješenje, a ako to nije moguće, onda obitelj traži gdje će nas smjesti - rekla je Anka.

Cijena boravka u ovoj domi na mjesec iznosi pet tisuća kuna. Čini se mnogo, ali potrebno je naglasiti kako je u tu cijenu uključen potpuni tretman te cjelodnevni i cjelonoćni nadzor. U Njemačkoj boravak u takvom domu stoji pet tisuća eura, no ondje ljudi imaju veće plaće i mirovine. Od toga novca naplaćuje se osoblje doma, i prema veoma jednostavnoj računici ispada da su djelatnici plaćeni osam kuna po satu po jednoj osobi. Tu su i troškovi održavanja zgrade, komunalije, električna energije, telefon, porez... i da dalje ne nabrajamo.

Anka je kazala kako bi u Hrvatskoj rado boravila tijekom cijele godine, ali uz Njemačku je vežu djeca i unuci koji ondje žive i rade, pa Anka stoga često putuje iz Zagreba u München i vodi, kako sama kaže, dva života: onaj u Njemačkoj, i ovaj u Hrvatskoj. Poduzetna osoba, majka i sada već baka, svoj je život podredila pomaganju onima koji

Anka Veit sa štićenicima i osobljem

genetički čip kao medicinske sestre, da volimo starije i imamo razumijevanja za njihove probleme, onda bi to naravno bilo drukčije. Uvečer, kad shvatite da je možda bio težak i naporan dan, opet ste zadovoljni jer znate da ste učinili nešto lijepo za druge i sve opet ima smisla - kazala je. A kada je već tako, nisam mogla ne upitati o njezinim željama kada dođe u godine te više ne će moći skrbiti za sebe. Bi li odlučila otići u dom ili bi radije ostala u vlastitoj obitelji?

- Uvijek je bolje živjeti u svojoj obitelji, s djecom i unučićima, no svi znamo kako je to nekada nemoguće i zbog

trebaju pomoć, a često zaboravljamo kako uz sve ostale probleme koji tište Lijepu Našu, možda najveću pomoć treba pružiti upravo onima koji su već na odlasku. Anka Veit to je odavno prepoznala te je svoj doprinos Hrvatskoj odlučila dati pomažući upravo takvima. Valja naglasiti kako je ta ljubav teška milijun eura ili 7 milijuna i petsto tisuća kuna. Pa kad se odatle vratimo na sumorni početak naše priče, shvaćamo da za nas još ima nade. Dašak europske solidarnosti, gdje je profesija i ujedno poziv, zakucavao je i na naša vrata.

Željka Krmpotić

24-satna stručna skrb i njega pod stalnim vodstvom liječnika

Sanatorij
ACV - Vitalis

DOMOVI ZA STARIJE OSOBE

Oprić 55A, 51415 Lovran

Tel.: (051) 291 916;

(051) 294 441 (01) 34 66 280

mob.: (098) 700 542, (098) 348

Fax.: (051) 294 365

www.vitalis.hr E-mail:vitalis@